

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

2 Extrahit à claustro puerum pater ilico, si vult.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](#)

C. VIII. q Non licet puella nuptias elegere, quia spontaneo voluntate virginitatem suscepit.

percutit profumum.

P. Veler. 4. quoniam non coacta parentum imperio, sed spontaneo iudicio virginitatem aitque habitudinem suscepit, si postea nuptias eligit, pravaricantur, et si confessorio non accedit, cuius utique non fraudarentur manu, si per propria permanenter. Ambigui vero non potest crimen magnum admitti, ubi & propositum defensum, & confessorio violatur. Nam si humana pacta non possunt impune calari, quid eos & manebit, qui corrumperint foderat divini sacramenti?

[Con ergo in principio hujus capitulo dicatur, [Puelle, quia non erat in imperio parentum.] Datur intelligi, quod si exinde habitatione virginitatem amplexi, sine prevaricatione ipsorum defensum est. Sed pro illa hinc iudicetur, cuius ut in sequentibus defensum est, nisi duodecimum annum eis liberum arbitrium: nec in istius profecto cogitur sequi parentum imperium.

C. IX. q Extra voluntatem propriam retrahit in monasteria non renuntiat.

Sic & illud intelligendum est, quod est statutum synodo habita ab Eugenio

Papa II. c. 2.

Sicut, qui monasteria elegerunt, a monasteriis egredi non permisuntur, ita hi, qui invitatae sunt ad offensionem causa sunt intromitti, nisi volentes, non teneantur: quia quod non petunt, non observant. Ideoque tales considerandis sunt magis & peccata committere, quam plangere, sicut in decreto sanctissimi Leonis Papæ manu scilicet continetur.

C. X. PALEA.

[Unde Marcellus Papa.]

Illi autem statuendum esse censimus, ut si in ministris filiis monasterio oblati fuerint, & a sacra confusuram, vel velamina superponantur, dignum quidem duximus, ut xv. anno a praetatis mortis inquirantur, atram in ipso habente permanere cupiant, an non. Si vero permaneant profecti fuerint, ultrem ponendri locum minime amplecti possunt. Sin autem ad facultatem habitus reverti voluerint, redendum licentia nullo modo denegetur: quia pars inutile est, ut coacta servitientia. Domino prefuerit.

[Relatur nomine pale etiam ab auctore glossa: sed extat pars in omnibus vestitis, & sine pale nomine.

3 pars. Velut enim non licet imponere virginibus, nisi omnes dicuntur.

C. XI. q Non nisi certu diebus velamen imponatur virginibus.

Unde Gelasius Papa ad Episcopos per Lucan.

ann. c. 14. & 15.

D. Evidetur f Deo virginibus, nisi aut Epiphanius, die, aut in aliis Paschalibus, aut in Apostolorum Statutis facrum velamen minime imponatur: g: nisi factum (sicut de baptisimato dictum est) gravi languore correptis, ne sine hoc manere de faculo exstant, implorabitis non negetur. ¶ Vidua autem velare Pontificum nullus attinet.

4 pars. Tempus quoque conferationis eis non finiter obseruare.

C. XII. q Ante sexagesimum statutum sua anniversaria virginibus non conficeruntur.

Unde Gregorius in regello, lib. 3. epist. 11.

I. Venerabilis h fieri Abbatis vehementissime prohibemus. Nullam igitur fraternitas tua nisi sexagen-

riam virginem, cujus vita & hoc atque mores exegerint, velari permittat.

C. XIII.

S. Anfioniales ante annum quadragesimum non ve-

lentur.

¶ Sic citatur etiam in omnibus vetus: sed in novo Carthaginensi non inventum. Idem vero nonnullus addidit habet in concilio Agathensis, cap. 19.

C. XIV. q Ante virginem quinque annos.

Item ex concilio Carthaginensi III. c. 4.

P. Lacuit b ut ante xxv. annos xxiatis nec Diaconi ordi-

nentur, nec virginis conficeruntur, & ut lectors po-

pulum non falentur.

¶ Ante casuatum ex concilio Africano IV. sed sup. dist. 7. plau-

cus. citatur ex Carthaginensi III. ubi habetur.

C. X. V.

Item Pius Papa.

V. irgines & non veleant ante xxv. annos: nisi forte necessitate periclitantes pudicitiam virginalem: & non sunt confundrandi nisi in Epiphania, & in fabbathe & Paschæ, & in Apostolorum Natalitiis: nisi causa mortis urgente.

¶ Caput hoc inter decretum Pii non est inventum, & abest a tri-

bus vetus Gratian exemplaribus. De causis vero, ob quas ante

xxv. annos posunt virginis velari, agitur in concilio Milevitano, c. 26.

& Africano, c. 33. ex quo Africano referunt Capit. 1.1. c. 4.6.

¶ Sabbatho] In uno vespugo legitur, in aliis & apud o-

teros collectores, in aliis Paschalibus.

5 pars. Quamvis autem vidua velaris prohibeantur, vidui-

tati tamen profili in scriptis ab eis est facienda. Vestis quoq; pre-

ficiunt convenienter est eu tradenda, quoniamque utatur.

C. XVI. q Professionem viduatas faciunt, & ha-

bitum sumunt religiosas, que ca-

ffitatione servare propon-

unt.

Unde in concil. Toletano X. cap. 4.

V. idem, qua fandix religionis obtinere propositum,

voluerit, sacerdoti vel ministerio, ad quem auripila

venierit, aut quem ad se venire contigerit, scriptis profes-

tionem faciat & se aut signo, aut subscriptione nota-

tam, continentem se & religionis profissionem velle, &

hoc peremittere inviolate servare. Tunc accepta sacer-

do, vel ministerio apta religionis professioni & vesse,

re in lectulo quiete, sive in quocunque loco confi-

ctans constanter & utatur, nec diversi coloris, aut di-

versa partis eadem sit notabilis vestis, sed religiosa, &

non suspicata.

QUESTIO II.

D. Et huius verbi, qui præter voluntatem parentum consuram, vel religiosam vestem suscepit, sic definitur in X. concil. Toletano, cap. 6.

C. 1. q Tonsura, vel vestis religiosa in minori at-

te secessit, a parentibus irrita fieri

potest.

S. Imit f qualibet minori estate, vel religione debitam

vestem, vel religionis consuram in utroque sexu filiis,

aut unus aut ambo parentes dediderint & forte, aut no-

lenibus, aut nescientibus se vel suscepit, non mox vi-

lam in filiis abdicaverint, sed vel coram fe, vel coram ce-

a. al. atra.] b. Polyc. L. 2. tit. 27. Burch. lib. 2. c. 11. Ivo p. 4. 3.

Pann. l. 3. c. 30. Capit. l. 1. c. 46. c. Polyc. l. 4. tit. 31. Burch. l. 1. c. 18.

Ivo p. 3. cap. 39. Pann. l. 3. cap. 19. d. al. offerenda. e. al. offe-

f. Gregorius III. epist. 3. Polyc. l. 4. tit. 32. Burch. l. 3. c. 1. Ivo p. 7.

l. 27. Pann. l. 3. c. 26.

A. 3

739

C. I. ¶ Non potest defor proprieatum
fronit se scipio.
Propositum a monachi proprio arbitrio & vel
rate taceptum defor non potest alios peccata. Quid
enim vovit c. Deo, debet & redere. Vnde qui res
singularitatis professione ad militiam, vel ad missio
devolutus est, publica premita satisfactio poe
dus est: quia si innocens militia, & honestus post
esse conjugium, electionem ramen meliorem e
tuile, transgressor est.

C. II. ¶ Quod religiosam habitum possit
pium defere voluntari, add ipsam redire
cogatur.

Item ex concilio Tolerano VI. cap. t.

Proclivis & curvus est ad volupatem, & immiti
tura virtutum. Quamobrem quisque virorum
liorum habitudine semel indueretur ponere regia
aut si vir de deditus ecclesie choro, aut itemma huc
gata puellarum monasterio, in utroque sensu pres
tor ad propositum invitus reverti cogatur, si videt
deatur, & pella ad monasterium regredietur. Si
quilibet patrocinii defor permanet vnde
facerat sententia, ita a Christianorum causa hui
ur extores, ut nec nos & eis illi fit commun
videtur quoque (hunc univesalis synodus ambo
statut) professionis vel habitus fui deformentur
fententia condemnatur.

C. III. ¶ Utique ad annos XII. paterna voluntatis
pnulla subiectio arbitrio.

Item ex concilio Triburienfi, cap. 24.

Pvella b. si ante XII. annos XXII. sponte sua sacram
fibi velamen assumperit, possum statim parentes e
jus, vel tutores id factum irritum facere si voluerint. At
si annum & diem, id dissimilando conserferint, alterius
nec ipsi, nec ipsa mutare hoc poterunt. ¶ Si et vero in
fortioriestate adolescentia vel adolecentis ferire Deo
elegerit, non est potestas parentum prohibendi.

2 pars. Undam autem nalle sanctimoniales, alteri imp
nere licet.

C. IIII. ¶ Abbatissa profumem velare virginem
vel vadum, excommunicatur.

Unde Eutychianus Papa ait.

STANIMUS d. ut si Abbatis, aut quilibet sanctimoni
alis post hanc diffinitionem in tantam audaciam
prosperit, ut aut vidam, aut pueram virginem velare
profumare, iudicio canonico ulque ad satisfactionem
subdat.

3 pars. Hac auctoritate predicta, & paterna professione do
cere affirmit quilibet in pueribus annis, & prater voluntatem es
rum propositi subcepit probatur tunc iusti consuaram, vel religiosam
vestem parenter nos usum abdicavit. Parvuli vero, dum off
runtur, non nisi sub matronorum testimonio subcepiente sunt.

C. IV. ¶ Infantes oblati a parentibus sub plurimo
rum testamento subcepuntur.

Unde in nona & synode legitur.

Oportet infantes cum voluntate & confusione parentum,
in ipso parentibus oblatos, sub plurimorum
testimoniis subcepit: ut omnis occasio maledicti gratia ex
cludatur hominum pestisorum 1.

¶ Est in eodem libello B. Basilius, & eodem capite, in quo est illud.
1. ¶ Pestisorum] In eo libello est, plurimorum.

QVASTIO III.

Quid autem qui in uestiis propostum religiosi subcepit,
non sit cogendum ad in uestiis propostis observacionem, resti
tur Leo Papa episc. go. aliter 92. ad Rusticum Episcopum,
cap. 12. dicen.

a. al. Episcopo. b. Burch. lib. 8. c. 98. Ivo p. 7. c. 116. Pann. l. 3.
cap. 187. concil. c. Porro si. orig. d. Concil. Paris. lib. 1. c. 43.
Cap. l. c. 76. conc. Burch. l. 3. c. 17. Ivo p. 7. c. 37. Pann. l. 2. c. 194.
e. al. obitava.

a. Polyc. lib. 4. iii. 34. Ans. lib. 7. c. 187. Burch. lib.
c. 19. Pann. l. 3. c. 62. b. al. aut. c. al. sicut quis.
litterum. d. metior. e. Burch. lib. 8. c. 14. Foppi. c. 10.
cap. 5. f. Et in Aquigr. c. 40. Et in prefato libro
lib. 8. c. 4. Ivo part. 7. c. 38. b. al. voluntaria. i. Ivo
k. al. habuit.

Unde Nicolas Papa fortis omnia Ep
scopio in regno Ludovic.

Prefatio. c. clericis nomine Lambertus cui at
tre fuit, nomine Artho, quondam videlicet
nunc autem clericis, ad limine Apollonius pro
diat prefatim noftam, afferens qualiter ali
ter eius in laicis adhuc ordine & in predicatione
difficiliter monasteria voluntate gerat, &
fatum decelium prefat eius filius Lambertus in
eius succederet: quem infra teneant artem
etiam & decimum annum confutum, rem
patre proprio arbitrio abque regulari institutio
omnem illius voluntatem cucullam induit. Ite
quoddam ipsius temporis Episcopum (ut ipse dicit)
mon Episcopum cum quibusdam aliis obcep
tione, vel Abbatis precepta benedictione, ex parte
bertum monasticum habitum inducere fecit. in
invitum: & sub hac occasione, paterna, tem
pore.